

Komentár evanjelia na piatok 32. týždňa v Cezročnom období: kto sa bude usilovať zachrániť si život, stratí ho

Komentár na piatok 32. týždňa v Cezročnom období. „Kto sa bude usilovať zachrániť si život, stratí ho, a kto ho stratí, získa ho.“ Zbaviť sa prebytočného nie je skok do prázdna, ale uvoľnenie miesta pre to, čo má cenu, pre hlboký vzťah s Bohom a s blížnym.

Evanjelium (Lk 17, 26-37)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ako bolo za dní Noema, tak bude aj za dní Syna človeka. Ľudia jedli, pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Noe vošiel do korába. Tu prišla potopa a zahubila všetkých.

Podobne, ako to bolo za dní Lota: ľudia jedli, pili, kupovali, predávali, sadili, stavali, ale v deň, keď Lot odišiel zo Sodomy, spustil sa oheň a síra z neba a všetkých zahubili.

Priam tak bude aj v deň, keď sa zjaví Syn človeka. Kto bude v ten deň na streche a veci bude mať v dome, nech nezostupuje vziať si ich, a kto bude na poli, nech sa takisto nevracia nazad. Spomeňte si na Lotovu ženu. Kto sa bude usilovať zachrániť si život, stratí ho, a kto ho stratí, získa ho. Hovorím vám: V tú noc budú dvaja na jednej posteli: jeden bude vzatý a druhý sa ponechá. Dve budú spolu mlieť: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá.“

Oni sa ho opýtali:

„Kde, Pane?“

On im povedal:

„Kde bude mŕtvola, tam sa zhromaždia aj orly.“

.....

Komentár

Ježiš oznamuje, že príchod Syna človeka bude veľkým prevratom v existencii ľudstva. Aby svojim poslucháčom priblížil, aké budú tieto dni, uvádza im príklad Noema a Lota.

Noe bol patriarchom, ktorý žil v časoch úpadku ľudstva, a to až do takej miery, že Sväté písmo drsnými slovami hovorí, že Pán „ľutoval, že stvoril človeka na zemi, a zarmútil sa

vo svojom srdci“ (Gn 6, 6), a tak nastane univerzálna potopa.

Lot bol človek, ktorý tiež našiel priazeň u Pána a bol zachránený, keď Sodomu a Gomoru postihli veľké katastrofy kvôli hriechom (porov. Gn 19, 23-29).

V oboch prípadoch Sväté písmo zdôrazňuje, že aj v najkritickejších chvíľach je prítomné Božie milosrdenstvo, ktoré dáva novú príležitosť tým, ktorí sa snažia opätovať jeho dary.

Noe a Lot museli zanechať mnohé veci, aby sa zachránili pred katastrofami. Videli okolo seba pred a po a museli sa spoľahnúť na Pánovu prozreteľnú ruku, aby mohli s vierou hľadiť do budúcnosti. Noe postavil archu, keď sa zdalo, že nič nepredpovedá blížiacu sa potopu, Lot utiekol do iného mesta, keď sa zdalo, že okolo neho je všetko v poriadku.

V evanjeliu Ježiš naznačuje, že podobnú vieru potrebujeme aj v krízových časoch, v situáciách, keď sa zdá, že všetko okolo nás je neisté. Uvedomujeme si, že musíme robiť ťažké rozhodnutia, ktoré si pravdepodobne vyžadajú určité obete.

Je to čas, keď treba prosiť Ducha Svätého o svetlo, aby sme rozoznali, ktoré veci sú naozaj dôležité a ktoré by sme mali nechať za sebou. V týchto krízach objavíme, čo boli len ľudské istoty, bez ktorých sa môžeme zaobiť, aby sme sa otvorili novosti, ktorú nám chce Pán dať v našom živote.

„Kto sa bude usilovať zachrániť si život, stratí ho, a kto ho stratí, získa ho“ (v. 33). Opustiť veci, ktoré sú zbytočné, neznamená skočiť do prázdna, ale vrhnúť sa do silného náručia nášho Boha Otca, ktorý chce pre nás to najlepšie.

Rodolfo Valdés // Guilherme
Stecanella - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-32/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-32/) (25.03.2025)